

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ТА МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ

доц. Однодворець Л.В., СумДУ

Впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищій школі України передбачає такі цілі: відповідність українських освітніх кваліфікацій європейським ринкам праці; введення загальноприйнятої системи освітньо-кваліфікаційних ступенів; стимулювання викладачів і студентів вищих навчальних закладів щодо вдосконалення системи об'єктивної оцінки якості знань; забезпечення "прозорості" системи вищої освіти. .

Використання кредиту в навчальному процесі розглядається як один з найбільш зручних параметрів для оцінки й виміру обсягів набутих знань, умінь і навичок за будь-який період навчання в різних закладах освіти і, таким чином, як ефективний інструмент упорядкування освіти і забезпечення академічної мобільності.

Використання кредиту дозволяє: визначити вагомість тієї чи іншої дисципліни відносно її частки у підсумковому показнику, отриманому ним після певного періоду навчання; ранжирувати студентів за підсумками навчання і визначити об'єктивний індивідуальний рейтинг кожного з них; враховувати для кожної дисципліни вагомість різних видів занять: лекційних, практичних, лабораторних та ін.

При цьому академічний статус студентів визначається не загальним строком засвоєння навчальної програми, а кількістю набраних кредитів, що відображають частку засвоєної програми, і середнім балом, що характеризує якість навчання.

Кредит (credit) – умовна одиниця виміру обсягу навчальної роботи студента при вивченні певної складової навчальної програми чи окремої дисципліни, засвоєної студентом під час навчання, мінімальна одиниця, яка точно документується, однаково сприймається в освітньому просторі, визначає суму аудиторної та самостійної роботи студента й становить 36 академічних годин.

Модуль – задокументована завершена частина освітньо-професійної програми (навчальної дисципліни, практики), що реалізується відповідними формами навчального процесу. Модулем може бути певна частина навчальної дисципліни або навчальна дисципліна.

Контроль навчальної діяльності студента полягає у вимірюванні реального рівня навчальної роботи та в отриманні об'єктивних і надійних доказів знань студента, продемонстрованих навичок і професіоналізму у відповідності до змісту і завдань навчальної дисципліни, модулю чи будь-якого навчального елемента (курсової роботи, практики). Підсумковий контроль здійснюється з метою оцінювання результатів навчання студента на певному логічно завершеному етапі опанування навчальної програми: з модуля (модульний контроль), навчальної дисципліни (семестровий контроль), певного виду практичної підготовки, державної атестації за освітньо-кваліфікаційним рівнем.

За кредитно-модульної системи використовуються дві форми проведення контрольних заходів: екзамен і диференційований залік. Форма контролю з навчальної дисципліни визначається навчальним планом. Підсумковий контроль з модуля здійснюється шляхом нарахування студентові рейтингових балів за певною шкалою оцінювання.

Екзамен – контрольний захід, що проводиться під час екзаменаційної сесії за екзаменаційними білетами

(тестами) у письмовій формі чи методом тестування. Навчальний матеріал, засвоєння якого контролюється на екзамені, визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

Диференційований залік – форма підсумкового контролю, яка передбачає оцінювання засвоєння студентом навчального матеріалу з певної навчальної дисципліни на підставі виконання ним навчальної програми з дисципліни, що визначається здійсненням поточного контролю. У цьому разі не передбачається обов'язкова присутність студента для підсумкового оцінювання. Для окремих студентів, за неможливості об'єктивного визначення успішності навчання на підставі поточного контролю, диференційований залік може проводитись як контрольний захід.

Поточний контроль – контроль виконання студентом окремих видів навчальної роботи протягом опанування певної складової навчальної програми підготовки: контроль під час проведення лабораторних, практичних, семінарських занять, виконання індивідуальних завдань, з певних розділів (тем) теоретичного матеріалу (колоквіуми) чи набуття практичних навичок (контрольні роботи) тощо.

Таким чином, в рамках кредитно-модульної системи навчання впроваджується багатобальна шкала оцінювання, пропорційна до трудомісткості навчальної роботи, яка відповідає світовим тенденціям диференціації рівня знань студента, забезпечує методично однаковий підхід до оцінювання, об'єктивність діагностики та соціальну справедливість. Кредитний час, у випадку його повномасштабного застосування, може розглядатись як базова конструкція освітньої системи, що лежить в основі організації навчального процесу і має багатоцільове призначення.